

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK IV.

DE WAARDE VAN VOORSPELLINGEN.

Wanneer u van de Witte Broederschap bepaalde prognoses hoort, dan bent u geneigd te denken dat het allemaal wel onmiddellijk zal uitkomen. Nu, daar zitten wel kleine fouten in. Het tijdselement is, dat hebben wij u al verteld, niet gemakkelijk te overzien. Bovendien wordt heel vaak de voorlichting toch wel enigszins gekleurd of eenzijdig gegeven.

Als wij zeggen dat de wereld staat voor een groot aantal bevingen, dan is dat ongetwijfeld waar. Maar waar zal het beven? Wie zal er beven? Dat wordt er niet bij gezegd. Als wij verder dan weten dat de verschillende bevingen zich o.a. ook voordoen langs de breuklijnen in de Atlantische Oceaan, dan is het redelijk om aan te nemen dat er nog wel meer bevingen die kanten zullen uitgaan en komt het waarschijnlijk in het Caraïbische gebied terecht, mogelijk iets zuidelijker. Dat is helemaal geen kunst om dat te voorspellen. Maar welke tijd is daarvoor nodig?

Als ik dat zo zeg, dan neemt men onwillekeurig aan: dat is dan toch wel dit jaar. Maar een bevingsgordel, die geactiveerd is, kan gemiddeld 30 jaar actief blijven. Dat wil zeggen, dat het net zo goed over 10 jaar of over 20 jaar kan gebeuren als nu. Op deze manier kunnen we eigenlijk al die voorspellingen een beetje als aanwijzing beschouwen zonder ze als zekerheid te zien.

Als u te maken krijgt met de normale voorspellingen, dan is het nog veel erger. Een vorm van prognostiek die heel veel wordt beoefend is gebaseerd op de verwachtingen van het centraal bureau voor statistiek en dergelijke plechtige instanties. Als je die bekijkt, dan gaat men steeds uit van een vaste ontwikkeling. Maar - en dat blijkt steeds weer - er is geen vaste ontwikkeling. Dat die vaste ontwikkeling daardoor juist wordt gestoord, omdat men aanneemt dat ze vast is, zal niemand willen geloven en toch is dat waar.

Ik wil u even herinneren aan zaken die bij ons zijn gezegd in het begin van de zeventiger jaren. Wij hebben toen de opmerking gemaakt dat de economische legende van de groeiende economie een waanbeeld is; dat juist de aanhoudende groei van de economie een steeds minder rendabele samenleving tot stand brengt en dat daardoor de moeilijkheden in de gehele wereld groter worden. Dat heeft men toen met een glimlach voor kennisgeving aangenomen. Maar wie nu datzelfde bekijkt, zal toch tot de conclusie moeten komen dat het anders ligt.

Er zijn natuurlijk heel veel manieren om iets te duiden. Om een voorbeeld te geven: Dit jaar, net aangebroken, is het jaar van de Aap. Dan moet u niet direct denken: die zit in het Parlement. Het jaar van de Aap is een Chinese aanduiding. Het is een oude legende. Eens riep de oppergod alle dieren bijeen. Er kwam echter slechts een beperkt aantal.

Ik meen, dat het er 12 waren. Deze dieren kregen toen ieder een jaar onder hun hoede.

Het jaar van de Aap is een jaar vol grilligheden; het is een grillig jaar. Als je het zo bekijkt, dan kun je een heel pessimistische prognose baseren alleen al op het feit dat het nu het jaar van de Aap is. Maar je kunt het ook anders doen. Je kunt zeggen: Het is het jaar 1980. Dat is het hoofdgetal 8 voor de tientallen en samengetrokken met het getal voor de eeuw is het getal 9. Het is dan een jaar waarin zeer veel geestelijke ontwikkelingen mogelijk worden en waarin heel veel mensen worden geconfronteerd met een nieuwe en hogere waarheid. U ziet het, het is alleen maar een manier van denken, een manier van reageren.

De betrouwbaarheid van een voorspelling is echter niet gelegen in dergelijke berekeningen. Om een voorspelling met redelijke betrouwbaarheid te doen moet men kunnen schouwen. U zult mij niet kwalijk nemen dat ik juist daaraan iets meer aandacht besteed.

Schouwen is zien; een soort zien in de toekomst. Dat is niet helemaal waar. Als u denkt aan een periode in de toekomst, dan komt er bij u een bepaald gevoel op. Dat kan onrust zijn. Dat kan een idee van licht of van duister zijn. Als u daar nu rekening mee houdt, dan blijkt dat alle gegevens die u verder maar kunt verkrijgen - of die nu komen van een CBS, van een bekend astroloog of van een bekend helderziende - voor u moeten worden geïnterpreteerd volgens het gevoel dat bij u is opgekomen. Als u dat doet, ontstaan er spontane denkbeelden.

Zo'n spontaan denkbeeld kan b.v. zijn: ik zie een vliegtuig verongelukken. Nu, dat zal dan wel gebeuren. En als u dat eenmaal heeft, kunt u zich gaan afvragen: waar? Iedereen heeft zo zijn eigen methode. Er zijn mensen die in zo'n geval een landkaart nemen en ijverig beginnen te pendelen, waarbij ze zelf de pendel in de hand houden en dus ook zelf die pendel besturen. Maar dat hindert niet. Het gaat er alleen maar om: de kennis die in uw onderbewustzijn zit naar boven te brengen, want er is in u een zekere voorkennis omtrent de toekomst aanwezig. Maar dat kan iemand nooit voor de gehele wereld naar voren halen.

De wereld is te groot. Er zijn teveel mensen. Er zijn zoveel groepen en volksgroepen en elk nog weer met eigen rassengeesten, met eigen groepsgeesten dat het bijna onmogelijk is om al die indrukken tot een samenhangend geheel te verwerken. Maar als u dat doet voor uzelf of voor een kleine groep, dan ziet het er anders uit. Dan gaan er beelden opkomen waardoor u kunt zeggen: Ik heb het gevoel dat die dingen bijna onvermijdelijk zijn.

De onvermijdelijkheid van de gebeurtenissen is natuurlijk betrekkelijk. Ook dat moeten we goed in de gaten houden. Als ik tegen u zeg dat u moet uitkijken, omdat u overmorgen grote moeilijkheden zult krijgen in het verkeer, dan is dat voor 3 tot 4 van de hier aanwezigen absoluut waar. Dit is niet zo moeilijk te zeggen; het is een lopende tendens. Die dag brengt bijzondere moeilijkheden met zich mee, dus kan ik dat met zekerheid zeggen. Waarom? Omdat al die feiten al gefixeerd zijn.

De weersomstandigheden kunnen van uw standpunt natuurlijk elk ogenblik veranderen. De Bilt heeft het er zwaar mee. Maar dat komt, omdat de Bilt één ding vergeet: het patroon van het geheel ligt wel degelijk vast. De overheersende weersinvloeden staan vast. En als de Bilt zegt dat het mooi weer wordt, dan zeg ik u dat het over 4 dagen zal sneeuwen. Dat is de grootste kans die er bestaat. Dit is geen gegoochel met feiten. Als ik nu zoiets zeg, ik denk verder na en ik zie daarachter een koude golf aankomen, dan kan ik ook nog het een en ander zeggen over gladde wegen. Die dingen liggen nu eenmaal vast.

Nu weet iemand, die ik op deze manier zou waarschuwen, misschien zelf nog niet dat hij met een auto onderweg zal zijn of dat hij zich op een onvoorzichtige manier in het verkeer zal wagen. Maar de plannen waardoor dat noodzakelijk wordt zijn in feite nu al gefixeerd, die zijn bijna onvermijdelijk.

Wat ik zie, is dus iets wat behoort niet alleen tot de hoogste waarschijnlijkheid, maar omdat het op korte termijn is, kan het bijna een zekerheid worden genoemd. Alleen de gevolgen kan ik niet precies voorspellen.

Een gevolg, dat moet u goed begrijpen, is afhankelijk van beslissingen die op een honderdste seconde genomen kunnen worden. Bij een goed getraind persoon kan het zelfs op een duizendste zijn. Maar laten we dat buiten beschouwing laten. Indien uw beslissingen juist zijn (u bent goed getraind), dan zal datgene wat voor een ander een ongeluk wordt voor u misschien alleen maar een terugdeinzen betekenen op het juiste ogenblik. En waar ik de een een val en eventueel botbreuk kan voorspellen, daar zal de ander onder precies dezelfde omstandigheden alleen maar even een slip-pertje maken en dan gewoon verder gaan. Wat hier dus eigenlijk door mij wordt geconstateerd is: de toekomst ligt in zekere mate vast. Maar hoe groter het aantal mensen voor wie ik voorspellingen wil doen, des te moeilijker het wordt. Die moeilijkheid neemt toe naarmate meer verschillende groepen betrokken worden in de prognose.

Wij kunnen b.v. stellen, dat op dit moment de Havikken in Rusland weer een beetje meer aan de macht dreigen te komen. Maar dan vergeet u toch wel één ding, namelijk dat de Havikken nu geen Partijmensen zijn. Ze zijn mensen uit bepaalde delen van het leger en van de geheime politie. Dat houdt in, dat de Partij zelf deze mensen zal proberen in toom te houden. En als we dat weten, dan kunnen we een situatie zoals die in Afghanistan een beetje anders gaan beoordelen.

Natuurlijk, men zal daar inderdaad de macht herstellen op een manier, die voor Rusland aangenaam is. Men is eraan begonnen en men kan niet meer terug. Gelijkzeitig zal echter de aanvoer van troepen over ten hoogste twee dagen zeer sterk afnemen en zal men beginnen bepaalde eenheden terug te trekken, voornamelijk moslim-eenheden. Het waarom zal waarschijnlijk worden verklaard met een poging te bewijzen dat men niet zo strijdlustig is als anderen beweren.

De werkelijkheid is dat men in bepaalde kringen in Rusland heel erg blij is dat de situatie zich zodanig ontwikkelt, dat men kan zeggen: Wij moeten iets van de troepen terugtrekken. Wat overblijft, geeft natuurlijk wel een soort guerillastrijd gedurende enige tijd, maar ook dat verloopt, want het was altijd een land dat onder linkse invloed stond. En al kankert men officieel heel erg daarover feilijk gaat het hier om een bevestiging van invloedssfeer.

Die invloedssfeer was internationaal erkend. De manier waarop, dat kan men betreuren. Het feit zelf is echter geen reden tot directe agressie. Op deze manier kunnen we dus alles gaan bekijken. Als wij dat vanuit de geest doen, dan zien we bepaalde momenten waarvan we kunnen zeggen: Dat is bijna onvermijdelijk. Dat komt zo helder uit de toekomst naar voren en de nevenmogelijkheden blijven zo vaag, dat we dit wel als een redelijke zekerheid kunnen stellen. Maar dat wil niet zeggen, dat die zekerheid honderd procent is, want dat bestaat niet.

Wat men ook bij ons vaak vergeet is, dat één klein onvoorzien voorval soms de aanleiding kan zijn tot een totale verandering in een situatie. U kent het oude gezegde: Het paard van de koning verloor een spijker uit zijn hoefijzer, daardoor ging het mank lopen, de koning was niet in staat op tijd zijn bevelen te geven en daardoor verloor hij de veldslag. Dat zijn dingen waar men eigenlijk te weinig op let, ook wij. Om een voorbeeld te geven dat wij al eens eerder hebben genoemd:

Dit is in de Ver. Staten gebeurd. Een man krijgt een wesp in zijn auto. Hij vindt dat beestje lastig. Hij slaat naar de wesp en het beestje steekt de man. Dit echter op een moment dat er nogal druk verkeer is. De man maakt daardoor een onbeheerste uitschieter, hij botst tegen een andere auto, er ontstaat een kettingbotsing. Daarbij zijn niet alleen een aantal auto's betrokken, maar ook enkele vrachtwagens. Er gaat een kapitaal van vele mil-

joenen verloren en een aantal mensenlevens. De weg zelf is gedurende lange tijd versperd. Grote verkeersopstoppingen, grote omleidingen zijn daardoor noodzakelijk en die zijn in de U.S.A. moeilijker dan hier te lande. Dat alles omdat er één wesp een automobilist pest. Het klinkt krankzinnig, want je let niet op die wesp. Gezien het normale patroon, zeg je: Dat kan natuurlijk wel voorkomen, maar het is niet zo waarschijnlijk.

In alle gebeurtenissen - en dat moet u in het komende jaar maar eens bekijken - spelen dergelijke kleine en onverwachte gebeurtenissen vaak een grote rol. Die ontwikkelingen worden soms door een kleinigheid ineens op een ander spoor gezet.

De betrouwbaarheid van een voorspelling zou dus alleen dan bestaan, indien men al deze details afzonderlijk zou kunnen overzien. Een overzicht dat voor een mens praktisch niet te krijgen is en in de geest alleen met zoveel moeite dat het resultaat dan niet meer de moeite waard is.

Als ik probeer na te gaan in hoeverre wij in het verleden een juiste prognose hebben gegeven, dan zie ik voor mij een groot aantal fouten, voornamelijk op het gebied van tijd.

Het is bijna 12 jaar geleden dat wij op een vraag de opmerking maakten dat iemand, die een zekere belegging voor zijn kapitaal wilde hebben dit zou moeten steken in goud en goudgerande waarden; dus waarden waarvan de rente en ook de nominale waarde van de stukken zijn uitgedrukt in goudmunt. Het komt niet meer zoveel voor, maar ze zijn er nog. De mensen, die dat toen kochten, hebben gezegd: Die waardevermeerdering is bijna niets en we zijn bedrogen. Neen. Alleen, de vermeerdering van de goudwaarde met meer dan 100 % - vanaf die tijd zelfs, meen ik, bijna 300 % - is pas nu volledig tot uiting gekomen. Wij hadden dus gelijk. Wij keken naar de ontwikkeling; de mensen keken naar winst in korte tijd. Zo kan een voorspelling, die op zichzelf juist is toch ergens onjuist zijn, omdat ze verkeerd wordt geïnterpreteerd.

Het is mij vaak opgevallen dat, wanneer de Witte Broederschap haar voornemens bekend maakt, men dan heeft gedacht: Dat is het programma voor het jaar. Dat gaat er allemaal gebeuren. Men heeft gewoon niet gelet op het feit dat men zegt: indien de mogelijkheden zich voordoen; dat wil zeggen: onder voorbehoud. Het is niet zeker dat wij dat kunnen doen. Wij denken dat wij het kunnen. Als je dat dan toch als een zekerheid gaat interpreteren, dan krijg je het lid op de neus. Je probeert er van alles uit te halen, maar je krijgt de klap achterna. Ook dat is begrijpelijk. Want het is gemakkelijk genoeg om grote voorspellingen te doen.

Na de pauze krijgt u iemand, die zal proberen u een overzicht te geven van de waarschijnlijke ontwikkelingen in de jaren '80 tot '90. Wij kunnen echter niet tot op een jaar af precies zeggen, wanneer een ontwikkeling zich zal doorzetten. Wij kunnen wel zien dat er knooppunten zijn.

Knooppunten in de tijd - daar heeft u misschien wel meer van gehoord - zijn ogenblikken waarop een groot aantal externe factoren samentreft en daardoor de mensheid beïnvloedt in een zekere richting. Een duidelijk knooppunt in de tijd is b.v. ontstaan aan het begin van het vorige jaar, het werkt door in het komende jaar en in een deel van 1981. Dit zijn o.a.: zonne-activiteiten, een samentreffen van een aantal curven die men kan trekken t.a.v. zonne-invloed en zonne-activiteit, daarbij komen bovendien nog enkele invloeden uit de ruimte en ook nog een geestelijke invloed die in deze tijd bijzonder sterk begint te worden. Alles bij elkaar geeft ons de z.g. knooppunten; die jaren waarvan we zeggen: Nu ontstaat er een situatie die een uitgangspunt is voor verdere ontwikkelingen. Dat is in de dichtstbij zijnde periode 1981.

De situaties die dan optreden, zullen voor lange tijd een invloed zijn waaraan het hele gebeuren gebonden is. Er zijn dan wel kleine variaties mogelijk, maar geen grote meer. Voor degenen die zich daarmee bezighouden zouden wij erop willen wijzen dat we dat ook al wisten in 1963.

Welke kant het uitgaat? In 1963 was de kans op een wereldoorlog in de periode tussen 1981 en 1984 zeer waarschijnlijk, omdat de invloed eerst haar uitwerking moest hebben. Op het ogenblik is die periode echter zodanig verward in zoveel landen dat de kans op een wereldomvattende oorlog aanmerkelijk is verminderd. Als in 1963 de mogelijkheid volgens de toen bestaande interpretaties ongeveer 70 % was, is ze nu niet groter dan 20 %; en dat is een heel grote verschuiving. Die verschuiving is veroorzaakt door de manier waarop de mens reageert op die invloeden.

Het blijkt namelijk dat een groot aantal mensen zich niet hebben gericht tegen buitenstaanders, maar zich vooral hebben gericht tegen hetgeen ze aanvoelden als fouten in hun eigen gemeenschap, in hun groep. En dat zult u begrijpen, verschuift het zwaartepunt van de op zichzelf nog steeds zeer revolutionaire tendensen die onvermijdelijk werden.

Als nu de Witte Broederschap zegt: 'In die periode moeten wij klaar zijn met een bepaald werk', dan heeft u dat waarschijnlijk gezien als: ze zullen wel staatslieden afslachten (ze hebben er ook wel een paar laten verdwijnen) en ze zullen waarschijnlijk zorgen dat er iets wordt uitgevonden waardoor wapengebruik overbodig wordt. Net alsof je een mens iets kunt geven waardoor hij van wapens afblijft.

De werkelijkheid was echter deze: Die oorlog was waarschijnlijk, omdat de mensen in die periode nog sterk nationaalgebonden dachten en steeds weer uitgingen van de belangen van hun eigen gemeenschap alleen. Als wij zien wat de Witte Broederschap in die tijd tot stand heeft gebracht, dan blijkt dat ze in staat is geweest het accent steeds meer te leggen op wat men noemt internationale verhoudingen.

Eveneens opvallend is, dat - en ook dan gaan we weer terug naar hetgeen er in 1963 is gezegd - in die periode werd gesproken over de mogelijkheid dat zich statenbonden van een dermate grote samenhang zouden gaan vormen, dat op den duur de continenten in feite een soort supernaties zouden worden. Ik wil niet zeggen dat het op dit ogenblik al zover is, maar het lijkt er wel op. Ook dit is kennelijk een poging van de Witte Broederschap geweest om evenwichten te verschuiven.

Continenten hebben niet zoveel belang bij het bevechten van elkaar. Zij hebben eerst hun eigen aanpassingsmoeilijkheden. Overal zijn er groepen die niet bereid zijn met anderen samen te werken en het moet toch op de een of andere manier in orde komen.

Als je naar de EEG kijkt, dan is het daar de grootste kunst om Frankrijk ervan te overtuigen dat het niet zichzelf kan beschouwen als het hoofd dat denkt voor anderen. Bekijk je dat in de Amerika's, dan blijkt dat in Noord-Amerika de grote moeilijkheid is dat de Amerikanen de gelijkwaardigheid van anderen meer moeten gaan aanvaarden. Pas als ze dit bewust gaan doen, zullen ze een geheel kunnen vormen tot Midden-Amerika toe en dan zullen ze ook inderdaad economisch en politiek een soort gesloten maatschappij kunnen opbouwen.

Wat Zuid-Amerika betreft, is het precies hetzelfde. Op dit moment zijn er nog allerlei groepen die met elkaar direct in strijd zijn. Je zoudt ze de links- en de rechtsdictatoriale groepen kunnen noemen, ofschoon de linkse groepen zich meestal uitschelden voor democraten, wat ze zeker niet zijn. Kijk, als al deze landen nu eens niet gaan denken over de vraag, of ze een ander meer kunnen afzetten, maar wel over de vraag hoe ze hun samenwerking beter kunnen regelen en daardoor hun eigen productie, het peil van de bevolking e.d. beter kunnen inrichten, dan is ook Zuid-Amerika onafhankelijk. De basis, de ruggegraat is er eigenlijk al, alleen de ontwikkeling moet nog komen.

Afrika met al zijn onderlinge verdeeldheid zal zeker binnenkort ook een steeds grotere verbondenheid gaan vertonen op basis van ras en op den duur ook op basis van wederkerige belangen.

Wat Azië betreft, u weet het allemaal, daar ontwikkelt het zich zelfs zeer snel. En ofschoon daar de overheersende macht natuurlijk China en Japan is, mogen wij er wel van overtuigd zijn dat deze beide staten zodanig gaan samenwerken dat zelfs de Russen het moeilijk zullen hebben hun dominantie in Siberië onaangetaast te bewaren. Maar dat is voor latere tijd.

Er is hier dus wel degelijk een prognose gegeven die in deze tijd na zoveel jaren redelijk gaat aandoen. Maar in die tijd (1963) was het niet redelijk. Hier ging het echter om zeer grote groepen. Het ging om zeer veel verschillende rassenentiteiten die erbij betrokken waren. Het aantal groepsentiteiten is bijna niet meer te tellen. Hier kon de algemene tendens alleen berekend worden aan de hand van invloeden van buitenaf waardoor de mensen in een bepaalde reactie terecht kwamen. Dat is inderdaad gebeurd. Of men verder gelijkt heeft, dat zullen we moeten afwachten.

Vele prognoses worden dan ook zodanig gesteld dat ze beantwoorden aan de behoefte van een bepaald ogenblik. Ook dat vergeet men wel eens. Kijk, als een minister-president zegt dat het heel erg slecht gaat, dan denkt hij dat het nog wel beter zou kunnen gaan. Maar als de man zegt dat het nu eindelijk steeds beter zal gaan, dan weet u zeker dat u aardig in de puree zit. Wat dat betreft, zit Nederland in de buurt van instant-puree, dat kan ik u wel vertellen.

Een prognose, die op zichzelf niet onjuist behoeft te zijn, kan eenzijdig worden gekleurd. Als wij zeggen: Er zullen morgen ruimtevaarders landen op aarde, dan hebben wij waarschijnlijk wel gelijk. Alleen zullen ze het niet openlijk doen. Misschien zal er een berichtje over in een krant komen hier of daar, maar verder komt dat niet. Maar als we dat zouden zeggen, dan zouden we daarmee moeilijkheden kunnen veroorzaken. Wij zouden de mensen ervan afhouden om zelf eerst iets te doen. Dus ook als we dat weten, zelfs als we weten dat er over enkele jaren een ingrijpen mogelijk is vanuit de ruimte, dus een direct contact met 'een ander ras dat van de sterren komt' zoals dat heet, dan nog kunnen we dat niet ronduit zeggen. Want dan gaan alle mensen zitten wachten totdat er iemand komt in een glinsterend ruimtepak om met een engelachtige glimlach de moeilijkheden van de aarde op te lossen voor die arme aardlingen die daar zelf niet toe in staat zijn. Dat kunnen we gewoon niet hebben.

Als morgen het einde van de wereld komt, dan ga je dat vandaag niet zeggen. Want dan gaat iedereen denken: morgen komt het einde van de wereld waarom zou ik nog iets doen? En dan komt het einde van de wereld nog vroeger.

Je kunt ook niet zeggen: Het is zeker, dat er binnen een aantal jaren een wereldoorlog uitbreekt. Want als je dat zegt, dan bevordert je dat. Als je namelijk een mens een voorspelling geeft, dan heeft hij de neiging, als hij erin gelooft, om zich te gedragen alsof ze reeds een feit is. Er zijn mensen die te horen krijgen: U krijgt binnenkort een meevaller. Dan zeggen zij: Als ik toch binnenkort een meevaller krijg, waarom zou ik dan nu gaan werken? Dat moet je natuurlijk altijd voorkomen.

Het is niet mogelijk een prognose zodanig te geven dat je niemand daardoor beïnvloedt. Als je die prognose geeft - en de Witte Broederschap doet dat zeer zeker bewust volgens mij - dan geef je daarmee een bepaalde richting aan. Je verzwijgt sommige feiten, andere geef je meer nadruk dan ze verdienen. Hierdoor breng je de mensen ertoe te streven in een richting die door de tendens wordt bevestigd, maar waarvan de uitkomst wordt verzwegen. U zult zeggen: Dat is niet eerlijk. Voorspellingen zijn eigenlijk nooit helemaal eerlijk, want niemand kan met zekerheid zeggen wat er zal gebeuren. Bovendien moet een voorspeller rekening houden met degene tegenover wie hij staat. Laten we het even vereenvoudigen:

U gaat naar een waarzegger toe. Deze kijkt in zijn kristallen bol of wat hij toevallig gebruikt of hij grijpt naar zijn hoofd alsof hij plotseling scheuten in zijn achterhoofd krijgt. Ieder heeft zo zijn eigen methode. Hij zegt: O, dat is verschrikkelijk! Ik zie dat u volgende week dood zult zijn.

Dat kun je toch niet zeggen. Als je dat namelijk zegt, dan beïnvloed je die mens zodanig dat, als er nog een mogelijkheid was dat hij niet zou sterven, hij nu zelf aan die mogelijkheid voorbij gaat door zijn verwachting. Zelfs als er een kans is van 1 op 100, mag je die mens die kans niet ontnemen. Als je dan een Witte Broederschap bent, kijk je een beetje verder en dan ga je zeker niet proberen om de mensen nu eens even een aantal beelden voor ogen te stellen waardoor ze rustig gaan zitten wachten op hun noodlot en geen gebruik meer maken van de kleine mogelijkheden die er zijn om een verandering tot stand te brengen.

Niet voor niets heb ik u gewezen op die kleine dingen zoals die wesp in de auto, de nagel in het hoefijzer van het paard van de koning waardoor een noodlot geheel veranderd kan worden. Soms kunt u zelf dergelijke kleine dingen tot stand brengen. U beseft het misschien niet. Een enkel gebaar kan de aanleiding zijn voor een uitbarsting van drift en geweld bij anderen, of deze misschien juist voorkomen. Als ik u ga zeggen, dat die uitbarsting in ieder geval komt, dan is het zeker dat u die provokeert. Als ik u niets zeg, dan staat u er onbevooroordeeld tegenover en is de kans op een juistere reactie al groter. Als ik u wijs op een gevaar en op de mogelijkheid om eraan te ontkomen, dan bent u een beetje op uw hoede; de kans op een goede reactie is nu groter geworden.

De Witte Broederschap gaat op deze manier te werk. Ze mag eigenlijk ook niet anders doen. Als je de mensheid wilt brengen tot bewustwording, dan moet je haar de kans geven zoveel mogelijk zelf te doen, zoveel mogelijk eigen beslissingen te nemen. En dan moet je elke preconditionering van de mensen vermijden waar het maar mogelijk is. En als je dan toch een prognose geeft, dan doe je dit niet om een onontkoombare zekerheid te verkondigen, maar om een bestaande waarschijnlijkheid te versterken.

Er zijn natuurlijk prognoses waar u de schouders over kunt ophalen. U heeft ze allemaal wel gelezen; ze staan in sommige dagbladen. U kijkt wat u bent: een Ram, een Stier, een ellendeling of wat anders. Dan staat er voor u: Hoedt u vandaag voor een donkere vrouw. Als u dan een bocht maakt om elke negerin, dan botst u tegen de tram en komt u in het ziekenhuis. Dergelijke dingen zijn onzin. O zeker, er zit een tendens in, maar de woorden waarin ze vervat zijn, die kunt u beter vergeten.

Anderen proberen het wat netter te doen en zeggen: De komende week raad ik u aan om u eens te ontspannen. Eet eens lekker. Prei is goed voor u. Ze zouden beter kunnen zeggen: Als u last heeft van uw bloeddruk, dan is de kans groot dat u daarvan deze keer bijzonder veel last krijgt, want dat is de mogelijkheid. Maar dat willen ze niet zeggen. Zij zeggen: Eet prei. Want zij denken veel prei is goed voor de bloeddruk. Ze zouden beter kunnen zeggen: Eet veel knoflook, maar dat is weer niet goed voor uw burens. Aan dat soort voorspellingen moet u, als u er niet doorheen kunt kijken, maar niet teveel aandacht besteden.

Iets anders wordt het, als iemand - ernstige astrologen doen dat - voor u gaat uitrekenen wat uw lot zal zijn. En dan moet u ook niet terecht komen bij boekjes die u vertellen: Vandaag is het een redelijk goede dag. U zult zich meer moeten inzetten. En als u dan als inzetstuk heeft gefunctioneerd, dan ontdekt u dat u wordt afgezet. Maar als een astroloog u werkelijk serieus astrologische tendensen geeft - dat kan zelfs een computer doen - dan heeft u een schema. Dat is een dienstregeling. U kunt dan zelf besluiten waarvan u gebruik maakt en waarvan niet. Zo gehanteerd is die voorspelling waardevol.

Een goed numeroloog kan u vertellen dat u met bepaalde tendensen te maken krijgt. Hij zal u zeggen: Pas op voor ... en dan noemt hij meestal een paar cijfers. Indien u dit als een waarschuwing beschouwt, zult u opmerkzamer zijn op bepaalde effecten, om u heen. U zult daardoor ook overlegder en beter kunnen reageren. Dat heeft dan wel degelijk zin. Maar het heeft geen zin, als iemand u komt vertellen: U bent vandaag een Boogschutter,

het getal 7 is uw geluksgetal en u dient de kleur paars te dragen. Als u zich daaraan houdt, dan staat u er hoogstens gekleurd op, maar verder komt u niet.

Het is allemaal: hoe benader ik een prognose? Dat is het belangrijkste van alles. Alles wat een prognose zegt over tijdstippen van gebeurtenissen is gewoonlijk niet geheel juist. De waarschijnlijkheid van optreden op een genoemd punt kan oplopen, als het gaat om een vaste dag b.v. tot ongeveer 50 %. Gaat het bij die gebeurtenis om een week, dan zit u al dichter bij de 50 à 60 %. Over twee maanden kunt u zo'n tendens wel met een tamelijk grote zekerheid aanduiden, maar dan komt u niet hoger dan 85 %. Dus als u met die dingen te maken heeft, probeer daar doorheen te kijken. Kijk niet naar de voorspelling zelf. Kijk naar de tendens die wordt aangegeven. Dan zult u ontdekken, dat tendensen heel vaak wel kloppen, terwijl het lijkt alsof de voorspelde feiten niet kloppen.

Realiseer u verder dat een normale prognose heel vaak wordt opgebouwd op grond van schouwen of interpretaties. In dat geval is het mogelijk dat men bepaalde tendensen vereenzelvigd met gebeurtenissen die bij een gelijksoortige tendens maar veel verder in de tijd liggen. Om het eenvoudig te zeggen:

Iemand zegt tegen u: Wanneer in mei de fresia weer bloeit, dan zult u gelukkig zijn. En u maar wachten tot de lente komt. De fresia's komen, de fresia's gaan, er verandert niets. Maar vier jaar later gebeurt het wel. De tendens is dan wel dezelfde geweest (ik neem niet voor niets een verschil van ongeveer drie jaar, dat is voor sommige tendensen de juiste afstand), maar voor u was de ontwikkeling nog niet rijp om het voorspelde bij de eerste tendens reeds tot werkelijkheid te maken. Dat was pas bij de tweede, mogelijk de derde keer dat die tendens terugkeert. Zo zult u zich ook minder vastklampen aan genoemde feiten.

Er zijn soms de meest krankzinnige zaken. Ik herinner mij dat een van ons eens heeft voorspeld dat er in Spanje een trein zou verongelukken doordat daar een vliegtuig op zou landen. Dat vliegtuig zou ook verongelukken. Dat is toen niet gebeurd. Maar er is drie jaar geleden wel iets eigenaardigs gebeurd. Een exprestrein uit Madrid werd voortdurend gestoord door een laag vliegend sportvliegtuigje. Een rangeertrein lette daardoor niet op een sein en beide treinen botsten tegen elkaar. Het vliegtuigje maakte daarop, waarschijnlijk door een verkeerde manoeuvre, een noodlanding vlakbij maar niet op de spoorlijn. Daar heeft u dan alle feiten bij elkaar: de prognose op zichzelf en de omstandigheden waren geheel juist. Alleen, ze kwamen veel later en veel minder spectaculair tot uiting dan degene, die het vooruit had gezien, had verwacht.

Feiten kunnen u niet zoveel zeggen, tendensen wel. Als u te maken krijgt met voorspellingen, dan zijn de daarin aangegeven tendensen heel vaak betrouwbaar. In ieder geval betrouwbaar genoeg om er rekening mee te houden. Voorspelde feiten of ontwikkelingen voor uzelf of voor anderen blijken echter dermate onzeker te zijn dat het beter is u daarop niet te richten en er - voorlopig althans - geen rekening mee te houden, totdat de eerste feiten van de voorspelde situatie zich hebben voorgedaan. Dan pas kunt u aannemen dat ook de volgende voorspelde feiten waarschijnlijk zijn.

Hiermee heb ik een toelichting gegeven op alle voorspellingen. Dat ik daarbij de Witte Broederschap heb genoemd is duidelijk. Ook in de Orde hoort u regelmatig zeggen dat de Witte Broederschap bepaalde voornemens heeft, al probeert zij het de laatste tijd wat te remmen. U bent geneigd te denken dat dit zekerheden zijn. Wat wordt weergegeven is een tendens, niet het vast en zeker plaatsvinden van gebeurtenissen, ook als het om de Witte Broederschap gaat. Met deze kennis ontrent de betrouwbaarheid van die voorspellingen kunt u zich mijns inziens juist oriënteren bij alle prognoses die u hoort.

-:-

DE TACHTIGER JAREN.

Wij bevinden ons aan het begin van een nieuwe decade. De mensen maken er nogal wat drukte over en daarom is het misschien wel aardig om eens te zien wat er al zo te verwachten is.

De eerste twee jaren zijn nogal materialistisch van instelling. Dat zal u niet verwonderen, want materialisme is op het ogenblik datgene wat hoogtij viert, zelfs als het religieus wordt verklaard. Dus moeten we in deze tijd rokenen met enorm veel strubbelingen. Iedereen wil toch iets meer hebben en er is steeds minder. Dan wordt het dus meer door minder en steeds minder door steeds meer.

Als we echter verder kijken, dan valt op dat de technische ontwikkelingen waar we tegenwoordig een beetje gek tegenaan kijken, zoals b.v. de chips, eigenlijk toch een enorm voordeel zijn voor de mensen. Nu zijn ze bang dat ze werkgelegenheid verliezen. Aan de andere kant blijkt, dat er veel meer werkgelegenheid zal komen, maar alleen voor mensen die bereid zijn meer te leren. Dat zal in het begin nog wel een moeilijkheid zijn, denk ik. Vooral omdat ook de lonen, vanaf het jaar 1983 zeker, zullen dalen. Maar ook de prijzen zullen dalen, de huren zullen dalen, dus de welvaart zal wat dat betreft niet veel verder afzakken.

Opvallend is ook dat we in deze periode steeds meer te maken krijgen met grensoverschrijdende ontwikkelingen. En dan gaat het heus niet alleen over radio- en t.v.-signalen. Steeds meer blijkt dat grenzen eigenlijk overbodig worden. Wij mogen aannemen dat aan het einde der 80-er jaren de grenzen nog wel bestaan, maar eigenlijk meer als ficties dan als actieve scheidingen waarbij men controles en dergelijke zaken uitvoert. Dit geldt zeker binnen Europa, maar het zal zeer waarschijnlijk ook in mindere mate gelden bij de Oostbloklanden.

Een ander opvallend verschijnsel is de totaal nieuwe benadering van het menselijk lichaam en de menselijke noden. Er is hier al een tendens merkbaar waardoor men grijpt naar natuurgeneesmiddelen. Op den duur zal blijken dat men in staat is om de mens met praktisch natuurlijke middelen van heel veel kwalen af te helpen. Ik neem aan dat wij, als deze decade voorbij is kanker in alle stadia behalve het laatste stadium afdoende kunnen bestrijden en wel zonder bestraling en operatie.

Ik neem verder aan dat men in staat zal zijn om door bepaalde stimuli de mens een hogere leeftijd te geven, gelijktijdig een groter weerstandsvermogen en een betere gezondheid. Dat zal nog wel niet algemeen worden verbreid. Ik denk, dat dit voorlopig - hetzij door kostbaarheid of door andere omstandigheden - voor een bepaalde elite bestemd is. Maar in het begin van de 90-er jaren zullen deze zaken toch voor iedereen meer beschikbaar komen.

Het verkeer heeft ook een aantal nieuwe ontwikkelingen. Misschien zal het u niet verheugen te vernemen dat het autoverkeer steeds meer moeilijkheden tegemoet gaat niet alleen in uw land, maar in alle landen. Hierdoor zal echter vanaf 1984 het autoverkeer niet verder toenemen. Het aantal voertuigen op de weg blijft ongeveer gelijk. Het aantal voertuigen dat langs de weg staat, wordt in toenemende mate door overheidsmaatregelen opgeruimd. Dit geldt voor alle landen met uitzondering van Engeland waarin afwijkende regelingen worden getroffen. Ook hier zal het wegverkeer zowel voor vracht- als personenvervoer langzaam gaan afnemen.

Nieuwe ontwikkelingen in de luchtvaart, die op dit moment nog onnoemelijk veel tegenstand zullen ervaren o.m. door het personeel en misschien ook door de z.g. veiligheidsdiensten, zullen het mogelijk maken dat een goedkoop en rendabel luchtverkeer plaatsvindt over korte afstand en met praktisch

geen personeel. Eén man bedieningspersoneel voor een vliegtuig is dan voldoende. Dat betekent ook dat men weer terugkomt van de al te hoge snelheden en dat de gemiddelde verkeersvliegtuigen niet veel hoger zullen gaan dan snelheden van 400 à 500 km per uur. Privé luchtverkeer zal worden beperkt, omdat het officiële luchtverkeer steeds toeneemt.

Een zeer aangename ontwikkeling is wel dat men vervangingsmiddelen vindt die niet alleen dure grondstoffen kunnen vervangen en daardoor een vermindering van grondstofkosten voor vele producten teweeg brengt, maar dat men bovendien producten gaat maken met een langere houdbaarheid. Dit betekent dat men dus in steeds mindere mate producten vervaardigt met een ingebouwde levensduur. Aan het einde van de 80-er jaren zal deze tendens zich zodanig hebben doorgezet dat de gemiddelde levensduur van een auto, als hij al wordt gekocht, ongeveer het vijfvoudige is van zo'n voertuig op dit moment; dat uw t.v. (als ze dan nog in de mode zal zijn) waarschijnlijk een levensduur heeft van 15 jaar. Op het ogenblik worden ze gebouwd met een levensduur van ongeveer 6 jaar. Ook voor andere elektrische apparaten en zelfs voor kleding geldt: betere kwaliteit, langere houdbaarheid en gelijktijdig verminderde productie.

De energiekwestie zal aan het begin van de 80-er jaren toch worden aangepakt op basis van de atoomenergie. Dat is te begrijpen. Daarin zijn enorme investeringen gedaan en men wil die eruit zien komen. Het is net zoiets als het aanschaffen van raketten die eigenlijk overbodig zijn. Er is een wapenindustrie en die moet haar producten kwijt. Dus moet men moderniseren, ook als het feitelijk niet nodig is.

De atoomenergie zal door enkele rampen in vele landen steeds meer tegenstand ondervinden. In de plaats daarvan krijgen we het gebruik van zonne-energie. De mogelijkheid om satellieten omhoog te brengen die ook spiegelingsvlakken hebben die op aarde gericht kunnen worden op een bepaalde plaats, brengt met zich mee dat men een grotere zonnewarmte kan produceren op aarde, wanneer men dit wenst en dat men de zonneshijn eventueel ook kan omzetten in elektrische- of warmte-energie die kan worden opgeslagen. Dit is een van de meest veelbelovende ontwikkelingen. Aan het einde van de 80-er jaren is men daar nog niet heel ver mee, maar er zal een begin zijn gemaakt.

In de 90-er jaren zal het inderdaad een stormachtige ontwikkeling zijn, omdat blijkt dat men op deze manier snel en rendabel de noodzakelijke energie kan winnen.

Een wat treuriger mededeling heb ik voor degenen die op dit ogenblik een zuiver ambtelijke positie bekleden. Het gaat mij hier niet zozeer om de beampten als wel om de werkelijke ambtenaren. Het blijkt namelijk, dat een zeer groot gedeelte van deze heren voortdurend druk bezig is met prestigieuze zaken en dergelijke, terwijl de feitelijke rendementen van hun arbeid steeds minder worden. Dit zal niet meer worden genomen en men zal komen op een punt waarop een ambtenaar alleen in dienst kan blijven, indien zijn positie ook inderdaad noodzakelijk is en dus naar buiten toe ook rendement oplevert. Dit betekent, dat de op dit moment in vele landen te zware top van bureaucratieën voor een deel zal afvloeien. Aan het einde van de 80-er jaren kan worden gerekend met een vermindering van ongeveer 20 % van het bestand van voornamelijk de mensen in de vele bureaus en ministeries. Als wij het voor de eerste 3 jaren zeggen, dan zal er echter sprake zijn van een toename van ongeveer 15 %. Dit moet dus incalculeren wilt u het eindaantal kunnen berekenen.

Als we kijken naar de vervuiling van het milieu, zo kan ik u eveneens een paar prettige mededelingen doen. Nu zijn er nog kapitaalbelangen die ten koste van alles het eigen belang gaan stellen boven die van de mensheid en het milieu, maar de belangrijkheid van een betere zorg voor het milieu (o.a. een hernieuwde aanplant van groen en een gezonde omgeving waarin dit zich goed kan ontwikkelen) zullen zo duidelijk worden dat omstreeks 1985 een in-

tense bestrijding van het milieuprobleem mogelijk wordt. In die tijd en niet eerder moet u ook verwachten dat de Rijn ongeveer de helft minder zout zal meevoeren, dan op dit moment het geval is.

Kijk ik naar de oorlogsontwikkelingen, dan ziet het er wat somberder uit. Wij zien namelijk dat de bewapeningswedloop ook in deze tijd niet stilstaat. Als u zich daarover verwondert, gezien de voorgaande ontwikkeling, zou ik u het volgende voor ogen willen stellen:

Een groot gedeelte van degenen, die nu over defensienoodzaken en eventuele aankopen en de kwaliteit daarvan beschikken, zijn reeds nu of later gelieerd met de bedrijven die juist de vraag in dit opzicht opeisen en hun winst danken aan het voortdurend vervullen van deze vraag. Dit geldt ook in landen waar geen directe winst wordt gemaakt, maar waarbij wel de belangrijkheid van een bepaalde positie en het inkomen en de emolumenten daarvan worden bepaald door de productie die men levert.

Een typische ontwikkeling zullen we zien in China waar na een periode van democratie, die waarschijnlijk geleidelijk en heel langzaam blijft voortgaan tot ongeveer 1986, weer een nieuw dictatoriaal stelsel wordt ingesteld. Deze dictatuur echter heeft niet ten doel de vrijheden van de Chinese bevolking - voor zover zij deze heeft verworven in die periode - te beknotten. Het zal wel bedoeld zijn om de gezamenlijke pogingen te richten op een waarschijnlijk vreedzame verovering van die delen van Azië waar men op dit ogenblik nog geen invloed heeft.

India zal ongetwijfeld aan het einde van de 80-er jaren grotendeels door de Chinezen mede geregeerd worden zij het indirect.

Een andere opvallende en misschien voor u aardige ontwikkeling is die in de olie-industrie. Op dit ogenblik zijn zowel de olielanden als de olie-industrie een van de machtigste internationale blokken. Maar aangezien men steeds meer elektrische energie op een eenvoudige manier leert winnen, blijkt dat de oliemaatschappijen zich voor een groot gedeelte gaan richten op de andere productie van energie, terwijl de olielanden hun prijzen aanmerkelijk zullen zien teruglopen. Die terugloop van de olieprijzen per barrel kunt u al verwachten vanaf 1983. De werkelijke daling van de prijzen door vermindering van de behoefte en het toenemen van de kapitaalbehoefte in deze landen die zich op een bepaald inkomen hebben ingesteld, kunt u waarschijnlijk verwachten vanaf 1987.

De wetenschap ondergaat in deze periode eveneens zeer kentekenende veranderingen. Zoals u weet hebben we nu te maken met exacte wetenschappen en daarnaast met wetenschappen zoals sociale en dergelijke. Nu blijkt, dat er een steeds groter verband gaat komen tussen deze beide vormen van wetenschapsbeoefening. Het houdt in, dat de exacte wetenschap, althans in haar gerichtheid, minder nuchter en exact denkt, terwijl de sociale wetenschappen zich meer en meer gaan baseren op feiten en niet alleen op verlangens. Dit zou kunnen leiden tot een ontwikkeling waarbij de wetenschap in de eerste plaats denkt aan de behoeften van de bevolking, van de gemeenschap en niet meer in de eerste plaats aan het waarmaken van eigen liefhebberijen.

Rome krijgt in deze tijd ook een paar aardige klappen. Dat is misschien wel aardig, want per slot van rekening zijn daar zeer veel oude heren die proberen het jaar duizend (1000) terug te vinden. Ze zijn het kwijt geraakt en hun grootste moeilijkheid zal komen in de verdeeldheid die in de katholieke gemeenschap zelf ontstaat.

De ontkerkelijking zal zich waarschijnlijk ook in andere gemeenschappen steeds krachtiger doorzetten. Daarvoor in de plaats komt een veel vrijere vorm van christendom waarin de kerk a.h.w. een nevenverschijnsel is. Ze is dan in de eerste plaats iets wat een sociale betekenis heeft. Daarnaast is ze een meditatie ruimte waarin men zich tot God kan wenden zonder door anderen al teveel gestoord te worden. Dat hierdoor de belangrijkheid van hen die leerstellingen verkondigen sterk wordt verminderd, is duidelijk.

De huidige paus zal die jaren waarschijnlijk niet beleven. En ofschoon hij nu zeer veerkrachtig lijkt, vraag ik mij af, of hij het jaar 1985 wel beleeft. Maar in die tijd zal hij dan ook praktisch alle werelddelen uitvoerig hebben bezocht.

Grote moeilijkheden kunnen we verwachten voor Israel. Dit land staat op het ogenblik voor de moeilijke taak om de feiten te verenigen met een geloofsleer die eigenlijk strijdig is met de feiten. Dit brengt grote moeilijkheden met zich mee en niet alleen op dit moment.

Begin ziet er geen einde in zitten. Men zal zich moeten neerleggen bij een soort conferentie waarin de Palestijnen en de Israëliërs samen een gebied gaan beheersen. Hierbij zal waarschijnlijk de westbank mede betrokken zijn plus nog enkele andere delen die nu bezet zijn. Vermoedelijk zal men eveneens - en dit dank zij Egypte - kunnen beschikken over een deel van het woestijngebied dat door bevloeiing vruchtbaar kan worden gemaakt. Aan het einde van deze periode is er ofwel geen officieel Israel meer, danwel er is deze confederatie. Het laatste heeft de grootste kans.

Van oorlogen in het Midden-Oosten zult u natuurlijk heel veel horen en dat gaat heus niet alleen om bepaalde fanatieke groeperingen. Ik denk aan de Pakistani, de Iraniërs enz. Oorlog in het Midden-Oosten en ook in het noorden van Afrika blijft in de komende tien jaar steeds weer voorkomen.

In Afrika zelf zullen we voornamelijk stammenoorlogen zien.

In het zuiden van Azië daarentegen hebben we eerder te maken met een godsdienst-strijd. De heer Khoumeini zal dit alles - gelukkig voor de wereld - niet kunnen beleven. Zijn regim loopt ten einde en het is niet erg waarschijnlijk dat hij na de tweede helft van 1981 nog enige invloed of macht bezit, terwijl de kans tenminste 60 % is dat hij in die tijd al bij ons bijscholing kan ontvangen, zodat hij bij een volgende incarnatie beter uit de voeten kan.

Nederland is de smeltkroes van rassen aan het worden die men vroeger wel in de Ver. Staten heeft vermoed. Nederland zal zijn mentaliteit en beleid aanmerkelijk moeten wijzigen. Vooral in de komende 3 à 4 jaren zal men zich steeds sterker bewust worden van zijn onmacht om de wereld te verbeteren. De mogelijkheid is groot, dat men daardoor de blik eindelijk ook naar binnen gaat richten. Daar is inderdaad nog voldoende te doen om tot de 90-er jaren voort te gaan.

Wat betreft het Kabinet Van Agt, ik durf geen zekere uitspraak te doen, maar ik denk zo dat dit Kabinet binnenkort door een lekke band wel ten val gebracht zal kunnen worden.

De situatie in de omringende landen is eveneens moeilijk. Zo zullen wij b.v. een sterk opleven van het fascisme vooral in het zuidelijke gedeelte van de West-Duitse republiek zien. Tevens zullen we zien dat soortgelijke tendensen ook in Oost-Duitsland merkbaar worden. Het is deze Seelenverwantschap die zeer waarschijnlijk een toenadering tussen beide staten in de hand zal werken. Er blijft echter ook in deze decade nog sprake van het z.g. Ijzeren Gordijn.

- Kijk ik naar Frankrijk, dan blijkt dat dat land met zeer grote economische moeilijkheden te kampen krijgt, terwijl gelijktijdig een toenemende interne politieke verdeeldheid voert tot allerlei frustraties. Deze zullen zich ontladen in verschillende volksopstandjes, grote stakingsacties. Zeer goed mogelijk krijgen we hier ook te maken met een snelle wisseling van Parlementen die zal kunnen aanhouden tot 1984 - '85. Daarna zien we een wat vaderlijke figuur optreden en krijgen we een soort neo-Gaullisme dat echter wel veel meer is gericht op de totaliteit van Europa.

Italië. De heren zullen ongetwijfeld in het Parlement nieuwe scheldwoorden uitvinden, maar veel nieuws brengen ze overigens niet tot stand. Het nieuws komt voornamelijk uit de bevolking. Het is zeer waarschijnlijk dat

de linkse groeperingen hier de overhand zullen krijgen in de jaren 1986 - 1987. Daarna keert echter alles weer wat meer tot een gematigde tendens terug.

Engeland. Dit land zal afwijkende tendensen vertonen in de 80-er jaren. Men zal er zelfs in slagen om wederom vrede in Ierland te bewerkstelligen. Niet dat iedereen daar gelukkig mee zal zijn, zeker de IRA niet, maar toch krijgt men dit voor elkaar. Tevens zal blijken dat een volkomen reorganisatie noodzakelijk is.

Grote strijd met de vakbonden kan worden verwacht op de helft van dit jaar en lopend tot bijna 1987. Daarna zal blijken, dat het vakbondswezen door de wil van de arbeiders, die nu ontdekken dat er niets meer te bereiken valt, langzaam maar zeker wordt hervormd. En dan krijgen we zeer waarschijnlijk aan het einde van de 80-er jaren een praktisch socialistisch gericht bewind dat zelfs de heer Den Uyl zou kunnen goedkeuren, maar Wim Kok niet.

Als ik probeer om deze gehele periode te overzien, dan valt mij op dat de grootste veranderingen eigenlijk vallen in de eerste vijf jaren. Wat er daarna gebeurt is een logische ontwikkeling van al het voorgaande en is in feite alweer een stabilisatie.

Die stabilisatie zal belangrijk zijn voor de 90-er jaren. Ik geloof, dat men dan eindelijk komt tot een zodanige samenhang, dat een gemeenschappelijke opbouw in Europa mogelijk is geworden. Maar tevens is de invloed van grote buitenlandse machten, zoals Rusland, de Ver. Staten, China voor een deel geneutraliseerd en ook de invloed van de olielanden (voornamelijk de economische) is teruggebracht tot aanvaardbare grenzen.

Alles bij elkaar: de 80-er jaren brengen een versnelde ontwikkeling die voor veel mensen verrassend en voor anderen zelfs stuitend zal zijn. Men zal in de meeste gevallen pas achteraf ontdekken wat er is gebeurd, omdat de gebeurtenissen zo snel elkaar opvolgen dat men de werkelijke betekenis ervan alleen bij terugblikken gaat ontdekken. Zoals de 70-er jaren een consolidatie van de 60-er jaren hebben betekend, zo betekenen de 80-er jaren een revolutie, voortgekomen uit de bezinnelijkheid van de 70-er jaren.

Hierbij wil ik verder wijzen op het feit, dat de maatschappelijke onrust in alle landen voorlopig blijft toenemen en dat daarmee ook de burgerlijke veiligheid in zeer vele landen steeds meer in het gedrang komt. Dit op zichzelf moge betreurenswaard zijn, maar het betekent wel dat hierdoor de gemeenschap er eindelijk toe wordt gebracht ook zelf iets aan deze problemen te doen en ze niet alleen aan vaak niet geïnteresseerde overheden over te laten.

Ik voorzien voor de komende periode tenslotte een gunstige ontwikkeling die echter voor de meeste mensen een groot aantal verwarringen met zich meebrengt.

Wat betreft de kansen op een wereldoorlog, deze zijn niet groot en als die uitbreekt, zal dat zijn in de jaren tussen 1981 en 1984. Wanneer deze oorlog ontbrandt, is het bovendien zeer waarschijnlijk dat er geen directe oorlog wordt gevoerd tussen de grote landen, maar dat men bepaalde gebieden a.h.w. uitkiest voor de oorlogshandelingen waar de feitelijke ontmoetingen plaatsvinden. Dergelijke plaatsen zou men moeten zoeken in Zuid-Azië, in delen van Afrika inclusief delen van Zuid-Afrika en mogelijk ook in landen als Brazilië of Argentinië.

In al deze gevallen zal blijken dat men het gebruik van atoomwapens toch blijft schuwen. Atoomwapens zullen slechts kort worden gebruikt in een dergelijk geval en ze zullen geen algemene vernietiging tot stand brengen. Ook dit is begrijpelijk, want een algehele vernietiging betekent alleen dat men voor zichzelf problemen schept zonder dat men in feite daardoor ook maar enig nut heeft van zijn overwinning hetzij politiek, economisch of anderszins. De kans op deze oorlog is op dit moment heel klein. De mogelijk-

heid dat na 1984 een wereldoorlog zal ontbranden is zeer gering. De eerst volgende mogelijkheid ligt rond 1997. maar dan nemen wij aan zijn de situaties en verhoudingen reeds zodanig veranderd dat van een werkelijke oorlog op aarde geen sprake meer kan zijn, althans niet met wapens.

Wat kan ik u verder nog vertellen om u gerust te stellen? Voor de meeste mensen zijn er natuurlijk ook wat kleine zorgen. Het gaat niet allemaal precies zoals u zoudt wensen. U zult nogal eens voor verrassingen staan. De meeste van u zullen wel eens perioden hebben dat ze werkelijk helemaal in de zenuwen zijn. Maar als u zich nu maar kalm houdt, dan gebeurt er eigenlijk niets wat voor uzelf nu zo verschrikkelijk is.

Overgevoeligheid moet zeker in de eerste paar jaren worden vermeden. Voor de meeste mensen betekent het ook dat ze in 1980 heel rustig en overlegd moeten reageren en dan is er ook werkelijk geen wolkje aan de lucht. Want al deze gebeurtenissen spelen zich zo af dat u de mogelijkheid krijgt u aan te passen, terwijl u slechts zelden de kans zult hebben u het werkelijke gebeuren volledig te realiseren. Daardoor kunt u de 90-er jaren instappen zonder dat de 80-er jaren u buiten het draaglijke hebben belast.

Wat u geloof betreft, ik zou zeggen: Als u iets gelooft en een ander gelooft het niet, gelooft u het dan maar, want over geloof valt nu eenmaal niet te twisten. Wij uit de geest en mogelijk ook andere entiteiten, die wel in de stof leven maar niet op aarde, zullen in de 80-er jaren zo hier en daar wel contact opnemen en mogelijk ook wat opzien baren. Maar wat zoudt u zich eigenlijk daarover druk moeten maken? Dit is alles wat ik u zo in de gauwigheid te zeggen heb over de jaren 1980 tot 1990 en hier en daar ook al over de 90-er jaren.

x U zei, dat de eventuele oorlog in 1997 zal worden uitgevochten zonder wapens. Waarmee dan?

- Dan zal het zeer waarschijnlijk gaan om manipulaties met o.m. grondstoffen; dus een economische oorlog. Daarnaast zullen er vermoedelijk pogingen zijn om elkaar met nieuwe technische middelen zodanig in bedwang te houden en a.h.w. te overrompelen dat men een steeds grotere greep krijgt op de samenleving van de tegenstander. Dit zou voornamelijk kunnen geschieden door bepaalde apparaten, die niet zo gemakkelijk kunnen worden nagemaakt aan anderen in grote hoeveelheden en tamelijk goedkoop te verhuren, terwijl men weet dat men voor de service e.d. afhankelijk is van eigen mensen. Door te weigeren dergelijke zaken verder van service te voorzien kan men de gehele samenleving in moeilijkheden brengen. Dat is echter een ontwikkeling, die pas aan het einde van de 80-er jaren kenbaar wordt. Dat zou in het jaar 1997 voor sommige landen heel belangrijk kunnen worden. Houdt u er rekening mee dat we in een periode zitten van energiebesparing, van automatisering en daarnaast vooral ook van nieuwe methoden om de productie te regelen.

x U heeft gesproken over kernfusie. Wat zal ze voor een rol spelen in de komende tijd?

- De ontwikkeling van kernfusie, zoals die op dit moment is gevorderd en de wijze waarop deze in het onderzoek wordt bevorderd, doet vermoeden dat ze niet vóór de 90-er jaren gebruikt zal kunnen worden. Indien dit echter wel het geval is, zal men naar ik aanneem werkelijk in staat zijn om de gevaarlijke kernsplijting door kernfusiecentrales te vervangen. Men zal bovendien in staat zijn om kleinere en veel handzamer centrales te bouwen die op den duur mogelijk voor aandrijving van treinen en zelfs vliegtuigen bruikbaar zouden zijn en geen gevaar opleveren voor de omgeving.

x Is de vrijlating van de gijzelaars in Teheran nabij?

- Als ik uitga van de nu bestaande tendensen, dan zou ik zeggen: onbepaalde tijd. Als ik echter uitga van de kosmische tendensen zoals ik die nu aanvoel, dan kan dat alleen nog maar een kwestie zijn van weken. Zeer waarschijnlijk zelfs voor sommigen van hen van dagen.

:--: